

कदाचिद्भरतः श्रीमान् वृद्धं मातामहं नृपं ।
 अभिवाद्य महात्मानमिदं वचनमब्रवीत् ॥ १ ॥
 आचार्यानुपसेवेयं प्रदिष्टान् भवता हितान् ।
 धर्मार्थज्ञानकुशलान् लेख्यसंख्याविदस्तथा ॥ २ ॥
 इषस्त्रकुशलांश्चैव नीतिशास्त्रविशारदान् ।
 कस्त्यश्चरथयानेषु तथैव परिनिष्ठितान् ॥ ३ ॥
 गन्धर्वविद्याकुशलान् नानाशिल्पविदस्तथा ।
 तथान्यान् वेदवेदाङ्गन्यायशास्त्रार्थपारगान् ॥ ४ ॥
 उपसेवितुमिच्छामि श्रेयोऽर्थी दृढमात्मनः ।
 भवतानुमतो राजन् प्रदेष्टुं तान् ममार्हसि ॥ ५ ॥
 श्रुत्वैव नृपतिर्वाक्यं केकयो भरतस्य सः ।
 व्यादिदेश प्रकृष्टात्मा तस्याचार्यान् विपश्चितः ॥ ६ ॥
 तानुपास्य च यत्नेन भरतः कैकेयीसुतः ।
 वेदवेदाङ्गशास्त्राणां ग्रन्थो तत्परोऽभवत् ॥ ७ ॥
 निवेद्य शिष्यमात्मानं गुह्याणां विनयान्वितः ।
 जग्राह वेदवेदाङ्गशास्त्राणि गुणवृद्धये ॥ ८ ॥
 आनुपूर्व्या हि शास्त्राणामागमे भृशमुद्यतः ।
 विद्यानां च सशिल्पानां शत्रुघ्नसहितस्तदा ॥ ९ ॥